

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

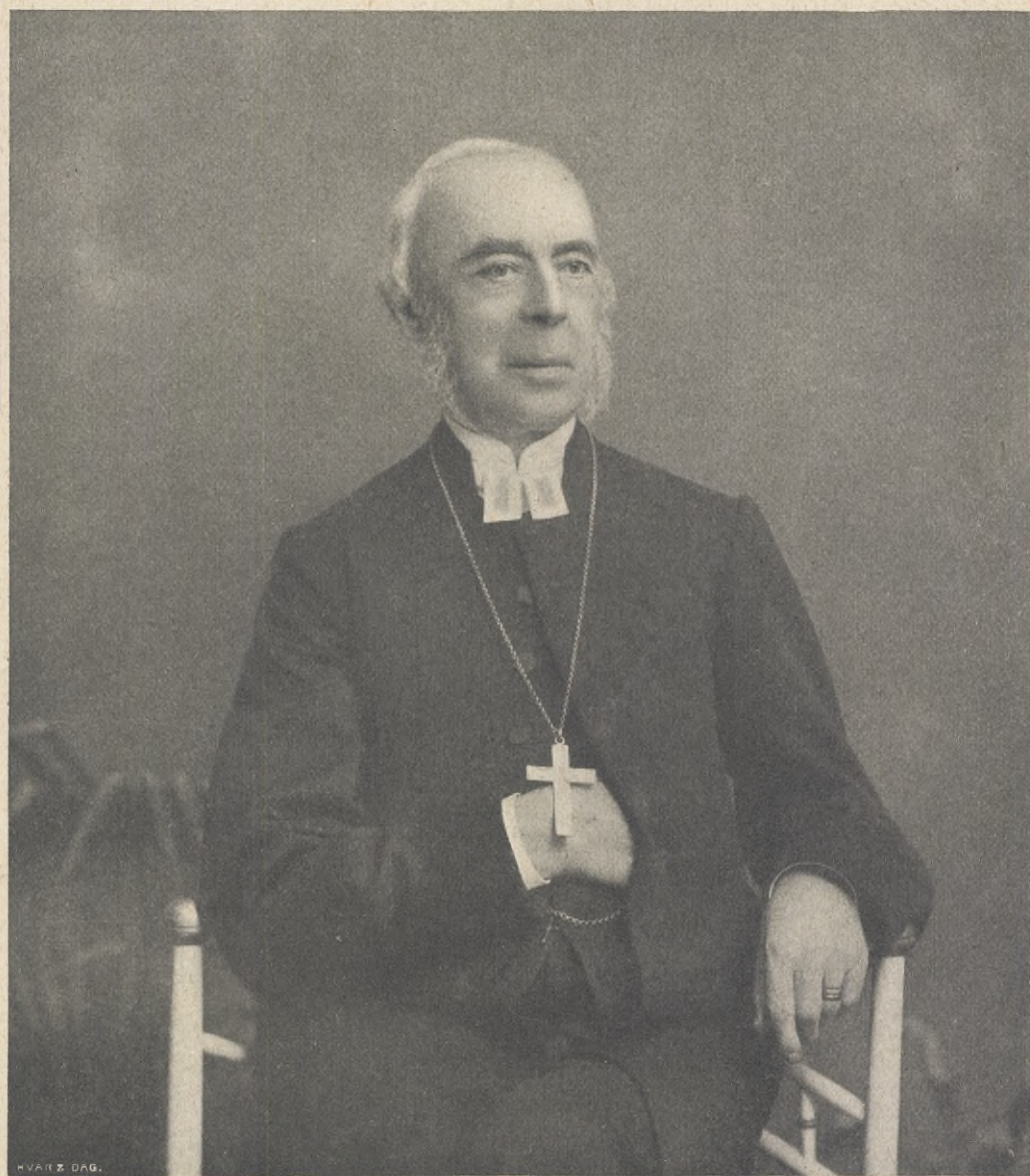
ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 13 JANUARI 1907.

N^Ö 15

HVAR 8 DAG.

Foto Swensson, Linköping.

C. V. CHARLEVILLE. †

Klubb & Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stäm.—Gbg.

CARL VILHELM CHARLEVILLE.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 28 dec. 1906 afsomnade stilla och fridfullt på Linköpings biskopsboställe seniorn bland Sveriges biskopar Carl Vilhelm Charleville.

Biskop Charleville var född i Fifvelstads församling i Östergötland d. 1 okt. 1827, således vid sin död öfver 79 år gammal. Fadern var militär, kaptenen Carl Gustaf Charleville, den första som bar detta namn, hvilket han antagit i stället för fadersnamnet Grevillius. Modern hette Karin Gylling. Efter att hafva genomgått Vadstena och Linköpings läroverk blef C. student i Uppsala 1846 och fil. doktor 1851. Vik. koll. ga i Vadstena 1851—54, lärare i svenska och klassiska språk vid Norrköpings nya elementarskola 1854—57, blef han adjunkt vid Linköpings läroverk sistnämnda år. Efter aflagd teol. kandidatexamen 1859 prästvigdes han samma år och tog 1860 pastorexamen, var vik. teol. lektor i Linköping 1860—61 samt utnämndes 1862 till ord. lektor i teologi och hebreiska i Örebro.

Den som skrifer dessa rader har från flera af hans lärjungar under denna hans "skolperiod" hört endast oford om honom såsom lärare. Hans lärjungar kände, att de i den allvarlige, till synes stränge mannen hade en vän som ville dem väl, och de hyste för honom både respekt och vördnad.

Men fosterbyggden drog honom med starka band åter till sig. Redan 1863 utnämndes han till kyrkoherde i Törnevalla. Här inföll på visst sätt hans storslottsperiod. Den väldiga andliga rörelse som kännetecknades af ett nyvakadt andligt lif i vårt land och i vår kyrka, utbreddes sig vid denna tid mer och mer. Och Törnevallas kyrkoherde blef en af denna rörelsens märkesmän. Stora "pilgrimsskaror" vandrade till Törnevalla kyrka, så stora skaror att de ej kunde få plats i det rymliga tämplet, för att höra den mäktiga bot-

predikanten, som där slog med lagen och helade med evangelium. Sedan C. kallats till kyrkoherdeprofs afläggande på flera olika håll och bland annat 1866 uppförts utan ansökan på förslag till domprost i Linköping, blef han kyrkoherde i Vadstena 1879 och efter kallelse till fjärde profpredikant domprost i Linköping 1883. Året därpå uppfördes han i tredje rummet på förslag till biskop i Linköping och 1893 efterträdde han biskop Cornelius på denna plats. De vanliga yttre utmärkelserna tillföll honom i vanlig ordning: L. N. O. 1873, teol. doktor 1877, K. N. O. 1:sta kl. 1894, fil. jubeldoktor 1901, K. med stora korset af N. O. 1904.

Biskop Charlevilles kyrkliga ståndpunkt har betecknats som lågkyrklig. Om man därmed menar sympati för en kyrkligt ordnad lekmannaverksamhet, är omdömet riktigt. Och "prelat" i gammalmodig mening var han minst af allt. För öfrigt var han en tillräckligt utpräglad sanningsmänniska för att kunna utvecklas och mogna. Linköpingsbiskopen Charleville blef därför i mångt och mycket en annan personlighet än Törnevallakyrkoherden Charleville. Det glödande nitet fanns kvar in i det sista, men det hade blifvit adlat af djupare människokännedom och af mera evangelisk mildhet. "Frisinnad" i god mening, var han en afgjord vän af sådana kyrkliga reformer som han ansåg vara för vår kyrka gagneliga eller nödvändiga. I det afseendet må erinras om huru han vid kyrkomötena 1893, 1898 och 1903 talade för en förändring af konfirmationsritualen samt huru han vid sistnämnda kyrkomöte varmt förordade alternativt civiläktenskaps införande och prästlöftets förenkling.

I biskop Charleville har den svenska kyrkan förlorat en af sina mest utpräglade personligheter.

J. P.

JOHN KINDBORG. †

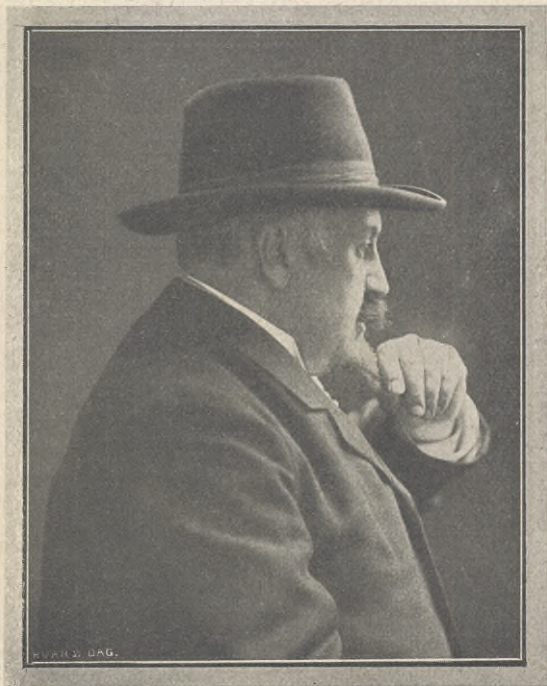

Foto Hamnqvist, Stockholm.

† DEN 4 JANUARI.

Kliché: Bengt Sjöferparre

Natten till den 4 januari afled i Stockholm den öfver hela landet kände landskapsmålaren John Kindborg, endast 46 år gammal.

Han var elev af Perséus, Konstakademien och Törnå samt hade företagit studieresor till många delar af Europa.

Kindborg målade med förkärlek motiv från Stockholmstrakten. Hans "Utsikt af Stockholm från Söder" har inköpts af Nationalmuseum. Många af hans taflor, framställande Sockholms slott, Haga, Ulriksdal o. s. v., befinna sig i utländska furstars ägo.

Att John Kindborg hade en stor portion verklig medfödd begåfning är otvifvelaktigt. Däremot arbetade han sig aldrig fram till någon riktig originalitet. Han var också, åtminstone tidtals, nästan alltför flitig. Den ena taflan aflöste den andra i brådsakande tempo, alla mer eller mindre flott gjorda, men ibland lämnande åtskilligt öfrigt att önska i afseende på djuper.

Det var Kindborg, som gaf idén till de s. k. anonyma utställningarna i Stockholm 1892 och 1895, på hvilka samtliga exponerade taflor voro osignerade, så att publik och kritik icke kunde vid åskådandet af konstverken låta influera på sig af några namn.

En mycket bemärkt plats intog Kindborg i frågan om restaureringen af Gripsholms slott och som en följd häraf i restaureringsfrågan beträffande gamla byggnader i allmänhet. Han var afgjordt emot alla konstlade ingrepp i de historiskt märkliga och stämningsfulla byggnaderna, och hans uppträdande medförde mycket godt.

Personligen var John Kindborg värdnad och orntyckt i vida kretsar.

Med ursprung från en s. k. hundramannaförening har föreningen "Enighet ger styrka", sedan den för 30 år sedan sprängde begränsningsbandet, haft en synnerligen vacker utveckling. Den har nu 15,000 medlemmar och ett kapital om 600,000 kronor. Föreningens ändamål är sjuk- och begravningshjälp samt inbördes understöd i öfrigt i den mån dess krafter medger.

FÖRENINGEN »ENIGHET GER STYRKA» FIRAR 30-ÅRSJUBILEUM DEN 6 JAN. ÅRSMÖTET Å »RUNAN». — FÖRENINGENS KONTOR.

Foto Brydolf, Eskilstuna.

FILHARMONISKA SÄLLSKAPET I ESKILSTUNA. Fotografi tagen i Eskilstuna kyrka efter där nyligen hållen konsert.

Klubb: Kem. A.-B. Bäst Sulforsparre Sthm.—Gbg.

DET FRAMRYCKANDE ESKILSTUNA.

Foto Isidorus, Eskilstuna.

Kliché: Kon. A.-B. Bengt Silfversparre S'Älm.—Gbg

ILLUMINATION OCH FACKELTÅG UNDER NYÅRSNATTEN, TILL FIRANDE AF ESKILSTUNAS UTVIDGNING.

Att en svensk stad i ett enda slag fördubblar sitt invånarantal lär icke kunna räknas till de vanligaste tilldragelserna. Eskilstuna har emellertid gjort det. I och med 1907 års ingång omfattar staden äfven Fors' och Klosters socknar, som inrymma löstäderna Nyfors och Tunafors. Från att ha varit en trångbodd stad om 13.000 invånare har bebyggaresiffran ryckt upp i öfver 26,000 och till arealen är Eskilstuna nu den största af Sveriges städer.

Nyårsnatten hade i Eskilstuna ett synnerligen fästligt förlopp. Hela staden var illuminerad, marschaller brunno, fackeltåg höllos och kanonsalut dundrade. Våldiga människomassor voro i rörelse, åskådande och lyssnande till tal och musik, och på höjderna kring staden brunno stora bål.

Eskilstuna är först och främst bekant som stålets stad och Eskilstunastämpeln är känd öfver hela världen. Början till denna industri går långt tillbaka i tiden. Dess storhetstid inaugurerades af livländären Rademacher, som på Carl X Gustafs tid slog sig ned i staden. Det årliga tillverknings-

värdet uppgick före den nu gjorda sammanslagningen med kommunerna Fors och Kloster till öfver 10 millioner.

Det är en väldig lifsytring, som Eskilstuna med utvidningen visat. Men fullt berättigad, ty Eskilstuna stad har anseende som en bland de lifligaste i Sverige.

Foto. Lesser, Eskilstuna

Kliché: Bengt Silfversparre.

RADEMACHERGATAN I ESKILSTUNA, MED NÅGRA AF DE GAMLA SMEDJORNA.

Efter porträtt. Kliché: Bengt Sjöforsparre.
BERTHA TAMMELIN.

från 79. Känd och uppskattad i vida kretsar.

*

Den första militära tandklinik öppnades förra året den 18 december i Sköfde vid Lifregementets husarer, hvars sekundchef, öfverste Nyblæus, tillfört sitt regemente detta det allra nyaste af militär hygien. Det lifliga intresse manskapet visat för kliniken tyder på dennas be-

70 år fyllde den 28 dec. f. d. premiäraktrisen och lärarinnan vid musikkonservatorium *Bertha Tammelin*, född Bock. Elev vid K. teatern 53—55, engagerades därstädes 56—87, premiäraktris 69. Lärarinna vid Dramatiska teaterns elevskola 89—92 och vid konservatoriet

höflighet och att tidpunkten för dess framträdande var väl vald. Vi meddela här ett porträtt af den förste militära tandkliniksföreståndaren i vårt land, tandläkare *Gomer Sandberg* i Sköfde, som länge och oförtrutet arbetat för klinikens tillkomst.

*

Efter porträtt. Kliché: Bengt Sjöforsparre.

GOMER SANDBERG.
Föreståndare vid Kungl. Lifregementets husarers klinik för tändernas vård i Sköfde.

God jaktlycka får man väl lof att säga, att tvänne herrar från Hesselholm, disponent Edv. Sjunnesson och kamrer Ph. Waldau, hade, då de den 14 sistlidne december under jakt å Röingeåsen lyckades i tre skott fälla fyra st. rådjur (bockar). Bilden här bredvid visar de tvänne träffsäkra skyttarne och deras byte.

Efter fotografi

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

GOD JAKTLYCKA.

Foto. Orla Boch, Köpenhamn.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sklm.—Gbg.

FRÅN SPÄRVÄGSSTRÅJKEN I KÖPENHAMN: Det "oroliga" hörnet (Frederiksborggade och Farimagsgade).

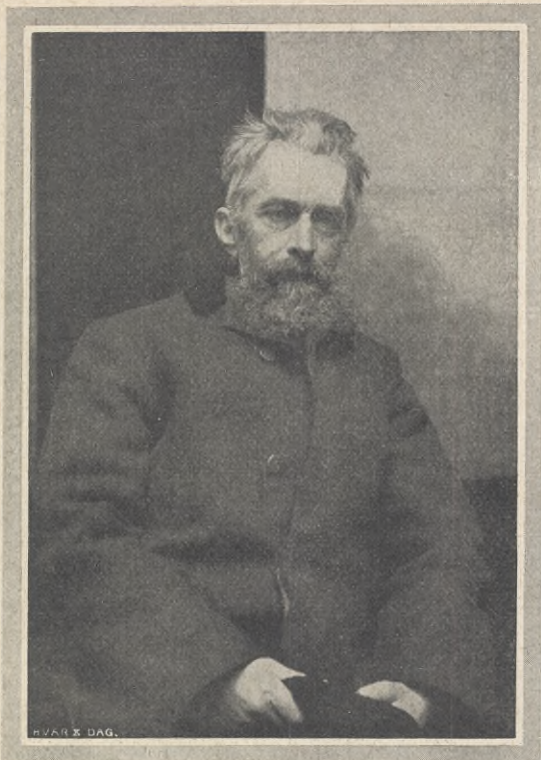
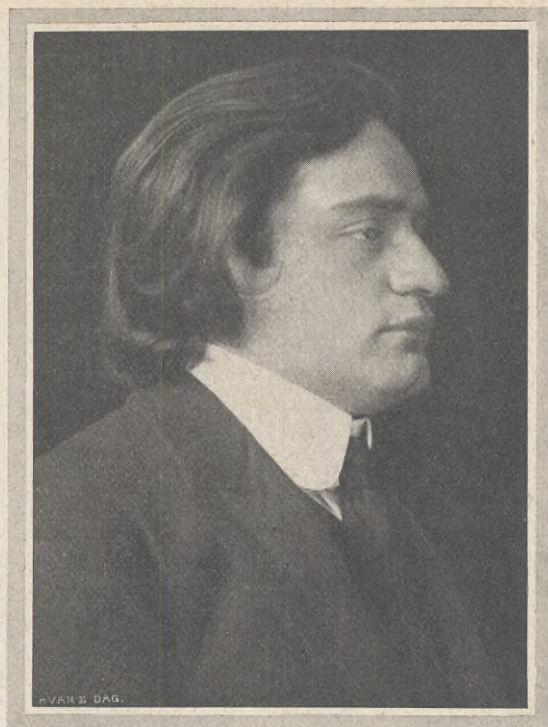

Foto. LFAR & DAG. AXEL FAHLERANTZ. Kisth: Bengt Sjöfresparre

“Stämningar och ljuseffekter“ har målaren *Axel Fahlerantz* — en son till den bekante biskopen och brorson till den år 1861 aflidne lyriske och romantiske landskapsmålaren Carl Johan Fahlerantz — kallat en utställning af ett 60-tal taflor, hvilken han andrat i Konstnärshuset i Stockholm.

Den yngre Fahlerantz, för rätten född 1851, är,

Efter porträtt. MARK HAMBOURG. Kisth: Bengt Sjöfresparre.

också han, lyriker och romantiker, icke sällan med böjning åt det mystiska. Det är stämningen, som för honom är hufvudsaken, antingen en mild, mjuk sådan eller också en mera sammansatt, bildad af skarpt ljus och mörkare färgtoner i orolig förning. En poetisk ande afspeglar sig i F:s stämningar, som ofta äro af högt värde.

* * *

LFAR & DAGS fotograf & Skåm

EN TAFLA AF AXEL FAHLERANTZ.

Kisth: Bengt Sjöfresparre.

Den sedan några år världs-bekante särskildt i London uppburne pianisten *Mark Hambourg* har i dagarne konserterat i Stockholm och Göteborg. Omdömena om hans konst, hvilken förnämligast präglas af storvulnhet, men äfven rymmer mycket af vekhet, ha utfallit olika, detta till en del nog beroende på egendomligheter i hans uppfattning.

Sina åhörarens intresse tog han emellertid fullständigt fångat.

DE POPULÄRVETENSKAPLIGA NYKTERHETSKURSERNA I STOCKHOLM.

14. 8. De STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Den 3 januari öppnades i Stockholm de populärvetenskapliga vinterkurser, som anordnats af Centralförbundet för nykterhetsundervisning. Ecklesiastikministern, statsrådet Hugo Hammarström höll härvid ett tal af stor social räckvidd, i det att han starkt framhöll, att sociala missförhållanden, såsom bostadsnöd och högt uppdrifna hyror, framkalla och gynna dryckenskap, icke minst genom inboendesystemet "med all dess sedliga förtuttnelse och all dess obeskrifliga vantrefnad". Det är ju tydligt att arbetarne under dylika förhållanden gärna besöka krogarne. De kommunala myndigheterna borde därför vakna upp och tillse, att det finnes

byggnadstomter för rimligt pris och att goda och snabba kommunikationer göra det möjligt för arbetarne att bo utanför den egentliga staden.

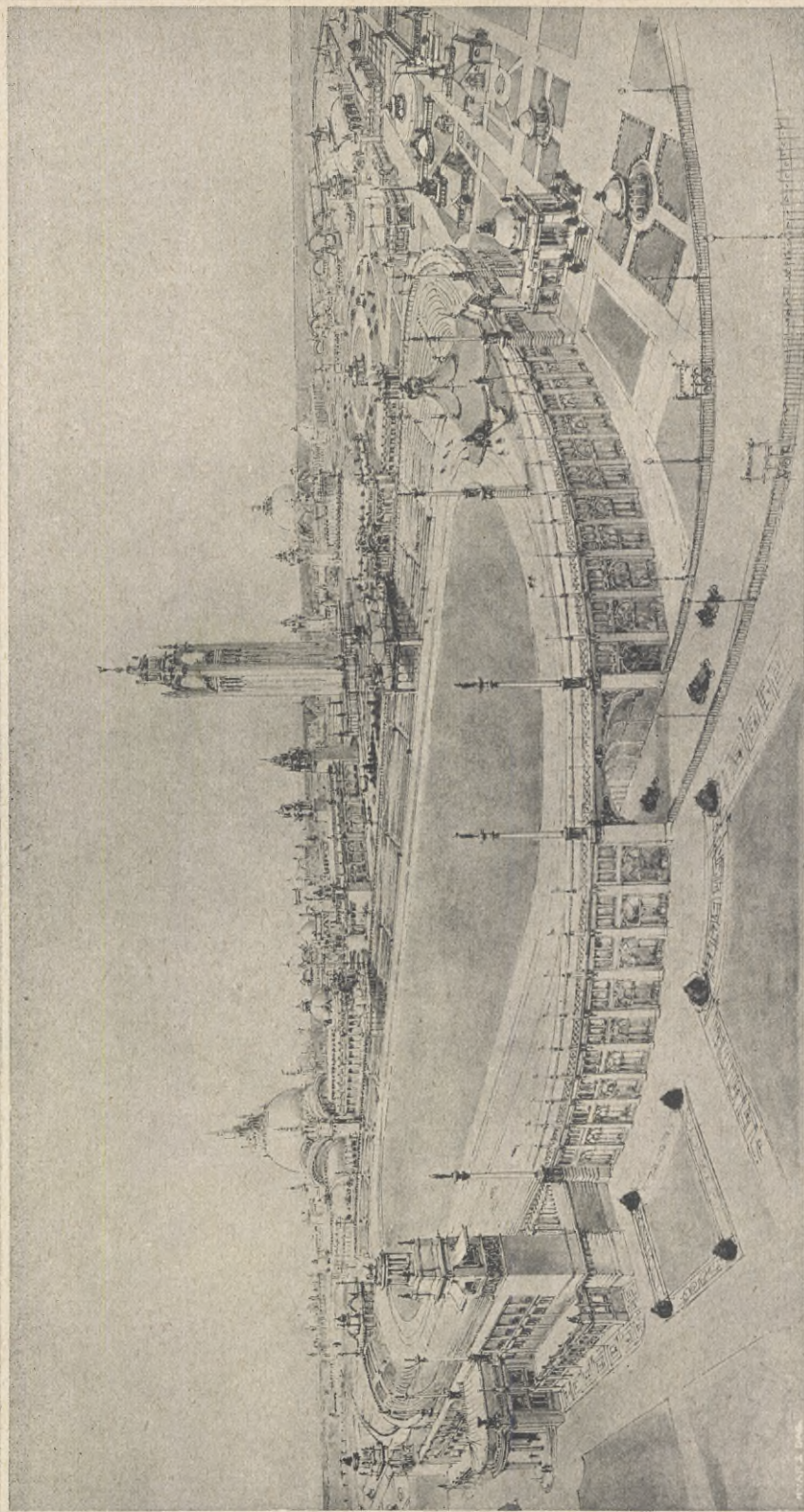
Statsrådet talade också i ganska skarpa ordalag om bolagen, som ha Göteborgssystemet om hand i de olika städerna, och hr Hammarström karaktäriserade själf sitt anförande som ett strids- eller programtal. Framstående vetenskapsmän, såsom professorerna Wallin, Frey-Svensson, Cassel, och andra personer ha sedermera hållit föredrag, hvori naturligtvis nykterhetsfrågan i första rummet kommit till sin rätt, men äfven andra sociala frågor behandlats.

OLYMPISKA SPELEN I LONDON 1908.
SPECIELLT FÖR HVAR 8 DAC.

Kiralfi, fotograf.

Betecknande för idrottsandan i Storbritannien är, att sekreteraren i kommittén för olympiska spelen i London är en äldre prästman, R. S. de Courcy Loffan vid namn. Men i ett land där pastorsadjunkterna i de små landsförsamlingarne anses som själfskrifna ordförande i hockey- eller fotbollsklubbarne, förvånar detta ingen. President i kommittén för spelen är lord Desborough, en af Englands mest berömda sportmän.

PLATSEN FÖR DE OLYMPISKA SPELEN 1908.

London i januari.

I dagarne har platsen för täfningarne bestämts. Tidpunkten är som bekant i slutet af juli 1908. Såsom ett utbrott af det *entente cordiale*, som de senaste två åren uppblomstrat mellan Storbritannien och Frankrike, får anses den Franco-Britiska utställning, hvilken skall öppnas i London på våren 1908. Upphöfsmannen till denna utställning är Iram Kiralfi, skaparen af den fashionabla sommarförlustelseplatsen Earls Court. I Kiralfis projekt ingick anläggandet af en

Kiralfi, K. m. d. B. Emag. Stillverparr. Stillm.—019.

idrottsplats, hvars make världen aldrig sett. Spelens kommitté såg häri hvad de behöfde och förslagsritningar, granskade och ändrade i enlighet med kommitténs önsknings, godkändes af Kiralfi.

Den 3 dennes togs det första spadtaget å den plats vid Shepherds Bush utmed Uxbridge Road i västra London, där denna efemära utställningsstad skall resa sig. Franska legationen, härtigen af Argyll och distriktets borgmästare närvaro vid detta högtidliga tillfälle. Det "stadion" som skall uppföras torde bli platsens största sevärdhet. Arenan blir 710 fot lång och 300 fot bred. Inom denna kommer en fotbollsplan att anläggas, fyra lawn-tennisplaner vid hvardera kortsidan, banor för hastighetslöpningar, kast- och hoppöfningar samt en simbassäng af 330 fots längd och 50 fots bredd. Detta blir den första konstgjorda simmarebana i fria luften som någonsin anlagts. Bassängens midt får ett djup af 12 fot så att simhopptäflingar från ett "torn" kunna arrangeras. Rundt arenan löper en kolstybbana för uthållighetslöpningar. Endast tre hvarf fordras för att uppnå en engelsk mil. Utanförlöparebanan finnes en 35 fot bred cementbana för velocipedtäflingar. Inramande denna enorma plats komma amfiteatraliska åskådareplatser för 90,000 personer att anordnas. Athéns stadion rymmer endast

60,000. Rundt det stora utställningsområdet kommer en bana för automobilkappkörningar att anläggas. Denna bana, af fyra eng. miles längd, passerar genom arenans velocipedbana, hvartill ingång lämnas genom tunlar under åskådareläktarne. På så sätt får allmänheten bevittna start och inlopp i dylika täflingar.

Fördelarna af denna moderna "stadion" gent emot Aténs antika kämparebana, ligga i öppen dag. Förutom skjut- och roddtäflingar, kunna *alla* täflingar hållas inom denna plats. I Atén måste täflande, funktionärer och åskådare fara en lång väg för att nå Phaleron där simningen, simhoppningen och roddtäflingarne höllos. Fäkttäflingarne höllos i "Zappeion", lawn-tennismatcherna utspelades å en annan plats och cykelloppen åktes å en bana nära Piræus. När funktionärerna och delegerade nu kunna samlas å en plats blir arbetet mycket underlättadt och resultatet snabbt kungjorda — en i London viktig sak där prässen, isynnerhet idrottsprässen, spelar en sådan viktig roll.

Bättre planlagda Olympiska spel, än 1908:s, som redan nu motes med stort intresse i Europas, Australiens och Amerikas idrottsliga läger, torde näpeliggen kunna tänkas.

Louis Zettersten.

Efter fotografi.

ENGELSKA RÖSTRÄTTSKVINNOR SLIPPA UR HOLLOWAY-FÄNGELSET NYÅRSAFTON.

Från höger: Mrs Armstrong, miss Billington, mrs Johnston, mrs Davis, mrs Mac Dougall, mrs Morrison, mrs Martell, mr Mac Dougall.

Som bekant har den kvinnliga röst-rättsrörelsen ingenstädes antagit så tillspetsade former som i England. Inga rättigheter, inga skyldigheter är lösen, och

i enlighet härmed vägra de mest energiska amazonerna att betala skatt. Följden blir "politiskt fängelse".

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Gbg

Efter porträtt. **VON DER LAUNITZ**, Killeh: Bengt Sjöforsparre. polismästare i Petersburg, skjuten den 4 januari vid invigningen af medicinska institutets nya byggnad. Mördaren begick omedelbart efter attentatet själfmord. Han är ännu icke identifierad.

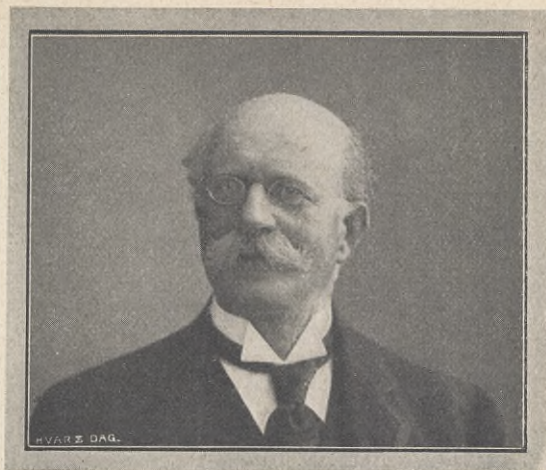

Foto: Jonason. Gbg.

Killeh: Bengt Sjöforsparre

B. LÖWENSTEIN. †

Från Amerika ingår underrättelse, att köpmannen *B. Löwenstein* nyligen aflidit därstädes. Porträttet ofvan visar ett för många H. 8. D:s-läsare bekant ansikte. L., född i Tyskland, men sedan många år bofast i Amerika samt stiftare af och delägare i en betydande firma därstädes; kom hvarje sommar sedan en lång följd af år öfver till Marstrand, där han tillbringade några månader. Han var en uppriktig beundrare af konung, folk och land — var vid olika tillfällen gäst å "Drott". Så småningom blef han en "Marstrandstyp" och en nog så originell sådan, och bland såväl innebyggare som sommargäster åtnjöt han en viss popularitet.

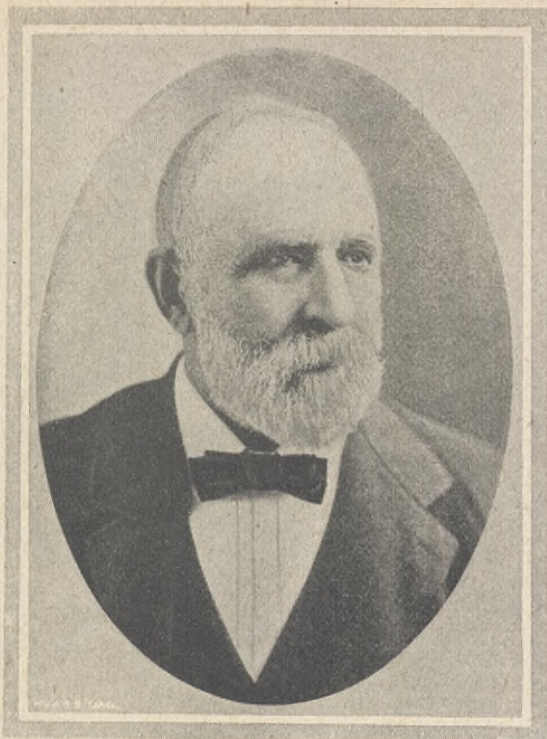

Efter fotograf.

ETT AMAZONREGEENTE: I Saltsjöstaden, det amerikanska mormonrikets hufvudstad, finnes ett helt amazonregemente, och ha vi från en parad där nyligen erhållit den mera ovanliga bilden ofvan.

Killeh: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Gbg.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

FREDERICK VEYERHÄUSER, världens rikaste man.

Rockefeller är icke längre den rikaste. Helt oväntadt skakas världen af den epokgörande underrättelsen, att oljekungen, utkvitteraren af nästan oberäkneliga inkomster, öfvertrumfats af en hittills aldeles okänd storhet, mr Frederick Veyerhäuser, naturligtvis också amerikanare, ägare af mer än två milliarder dollars!

V. föddes i Tyskland 1834 och utvandrade vid unga år till Förenta staterna. Han började sin bana vid ett järnvägsbygge. Sedan fick han anställning vid ett sågverk, som han snart förvärfvade. Genom att för lågt pris köpa ofantliga skogar, som han därpå exploaterade, gjorde sig Veyerhäuser en betydande förmögenhet, som växte för hvarje dag. Nu äger han i flere olika stater ofantliga områden, bevuxna med präktiga skogar. V. är ytterst sparsam och lefver nästan som en eremit. Hans förmögenhet växer för hvar dag, och kommer inom några år att nå en siffra, som knappast kan uppskattas.

* * *

Under den förblindande snöstorm, som nyss rasat öfver hela England, sammanstötte Skotlandsexpressen med ett lokaltåg vid Elliot Junction, 50 kilometer norr om Dundee. 20 personer dödades och många sårades.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skalm-Otho

DEN FRUKTANSVÄRDA JÄRNVÄGSOLYCKAN I ENGLAND.

Kammarrådet satt och halfsof öfver tidningen medan kammarrådinnan lade patience för att söka hålla sig vaken, efter som doktorn förbjudit dem båda den lilla middagsluren, som förut varit dem en kär vana. De ledo båda af astma och doktorn, som var deras orakel hade sagt, att den där lilla middagsluren, som de ansett så oskyldig, kunde vara farlig nog — en kongestion åt hjärnan — åh, man hade hört omtalade sådana fall — —

Kammarrådet hade tagit afsked, och de lefde nu på pensionen tillika med räntorna på den stora förmögenhet kammarrådinnan medfört i boet. De hade aldrig känt ekonomiska bekymmer och deras lif syntes ha gått fram likt en jämn flod på båda sidor kantad af leende stränder. Deras sorg hade kanske varit, att de aldrig hade haft några barn, isynnerhet kammarrådinnan talade ibland därom med ett visst beslöjadt vemod i rösten, men de funno alltid en tröst däri, att barn ofta nog skänka sorg, där man väntat glädje.

De syntes vara förträffliga präktiga människor och deras tal gick alltid ut på, att alla människor borde och kunde vara som de. Det låg alltid en viss undran i röst och uppsyn, när det talades om brott och öfverilade handlingar, hvarför voro människorna sådana, hvarför arbetade icke hvar och en på att vinna en ansedd, aktad ställning, förmögenhet, lugn, lycka — —

Det såg ut, som hade de aldrig erfarit frestelser eller svårigheter som föra människan ur hennes rätta sfär — leda henne öfver i ett spår, dit hon aldrig trott sig komma, där hon går vilse allt längre och längre — — eller om de någonsin erfarit det, var det nu så länge sedan, att de glömt det och därmed också förmågan att se en annans handlingar i en belysning som de ej voro vana vid. De lefde nu ett stilla, kontemplativt lif med jämna, regelbundna vanor, enformigt för den ytlige betraktaren kånhandna, men ej utan intresse för dem själfva, eftersom läkarens föreskrifter måste följas och den ena liksom lurade på den andra för att upptäcka och förhindra ett dietfel eller annan oförsiktighet.

Allt i hemmet var likt dem själfva. Möblerna stodo stela och raka längs väggarna på aldeles samma platser, där de blifvit ställda när de "satte bo". De afskydde nyare tiders sätt att placera soffan tvärs öfver hörnet och stolar och bord hur det bäst föll sig. Nyare tiders smak och konstriktion hade också gått dem förbi, utan att lämna något spår hos dem. Inter, vare sig original eller kopia af senare tiders konstnärer, hängde bland de mörknade oljefärgstaflor som prydde deras salong.

Och den nyare litteraturen var dem lika okänd. Kammarrådet hade sina politiska broschyrer från Karl XV dagar, när man stred om de fyra ståndens "vara eller icke vara" och på kammarrådinnans hylla lyste i guld-snitt Walter Scott och Emilie Carlen — senare tiders alster ägnade de icke en förstaende blick.

Och där de nu suto, inramade i en interiör från 60-talet, feta, välmående, halfsofvande, med spår af intelligens i slappnade drag, voro de en bild af dessa lyckliga, dem fantasien skapar de mindre väl löttade att afundas, som gå genom lifvet utan strid och lämna det utan aning om dess tusen vedermödor — —

En häftig ringning på tamburklockan väckte dem ur deras domning. Kammarrådinnan återtog korten som fallit ur hennes hand och kammarrådet vek om tidningen, liksom hade han hela tiden läst däri.

En sirlig kammarjungfru i hvit mössa och dito förkläde visade sig på tröskeln i dörren till salen. Hon neg lärt och sade:

— En ung dam står därute och ber att få tala med kammarrådet.

— En ung dam, upprepade kammarrådinnan. Hilda

saknar jugement — det är väl — hm — fröknar äro de alla förstås — ett bud från sömmerskan kanske — och det är väl *mig* hon söker.

— Hon bad *uttryckligen* att få tala med kammarrådet. Hilda visade med en knyck på nacken att hon åtminstone hade jugement vis à vis en förolämpning mot henne själf.

— Vid mig! Kammarrådet tittade fram vid sidan af tidningen. Hans ansikte hade kanske starkare färg, än det lilla glaset portvin kunnat förläna det och hans röst hade måhända en lätt vibrerande klang när han tillade: — Der är naturligtvis ett misstag.

— Naturligtvis. Kammarrådinnan lade lugnt ut korten medan hon fortlor: En dam kommer icke så här dags — dessutom vet jag ej, hvem det skulle kunna vara. Fråga hvad hon vill.

Hilda vände sig om för att utföra befattningen men stötte därvid mot någon som ville tränga sig förbi henne i dörröppningen. Det var en ung flicka i djup sorgdräkt. Hennes hela gestalt tydde på en stark sinnesrörelse. Hennes glödande kinder, de blixtrande ögonen som ej tycktes ha långt efter tårar — händernas nervösa rörelser. Allt talade ett språk som ej kunde missförstås.

— Jag har väntat i tre dagar, utbrast hon och tycktes ha för afsikt att rusa fram till soffan där kammarrådet satt, men åsynen af kammarrådinnan hejade henne. Förlåt, tillade hon mjukt med en intagande rörelse, jag visste inte, trodde inte — —

— Hvad visste ni inte? frågade kammarrådinnan i sin ytterliga häpenhet knappast vetande hvad hon sade.

— Att — att — — hon kastade en bedjande blick på kammarrådet.

Hm, hm, mumlade denne medan han for med handen öfver pannan, liksom behöfde han reda sina tankar.

— Förklara er! uppmanade kammarrådinnan i en för henne ovanligt sträng ton. Den goda frun, hvars intelligens just aldrig varit öfver medelmåttan, och som, efter hvad vi redan veta, under årens lopp allt mera slöat till hade svårt att förstå hvad som i själfva verket syntes ganska obegripligt. Hon hade en oklar förmimelse af, att den unga flickan hade en aldeles särskild bevekelsegrund för sitt uppträdande, och an såg att hennes egen värdighet fordrade, att hon uppträdde med stränghet. Förklara er!

Åter smög den bedjande blicken öfver till kammarrådet som fortfarande satt där med en matt rodnad på kinden, då och då utstötande ett hm, hm.

— Men Konrad tala då! Kammarrådinnan lade ner korten och såg frågande på sin man. Känner du denna unga dam?

— Om han känner mig! Det lidelsefulla utropet dränktes i en snyltning, den smärta gestalten sjönk ned på knä, medan ett par små händer liksom vädjande sträcktes uppåt. Om han känner mig.

Denna sista, nästan ohörbara hviskning tycktes tränga till kammarrådinnans hjärta. Hon började förstå, att hvad som nu försiggick inför hennes ögon, blott var fortsättningen af något, som förut försiggått bakom hennes rygg.

Hon kastade en förströdd blick på sin man. Mångåriga iakttagelser hade lärt henne att tyda hvarje den minsta skiftning däri. Hvad hon nu läste däri väckte icke hennes harm, hennes vrede. Hon hade ömkan med hans förlägenhet, hans feighet att bekänna den oförrätt han tillfogat henne. Men hon led icke af denna oförrätt på det sätt, han ansåg att hon borde lida. Utbrottet af hennes sorg blef icke sådant han i feg ångest väntade sig det.

Kammarrådinnan steg upp. Med ett uttryck af djupt vemod paradt med äkta kvinnlig godhet gick

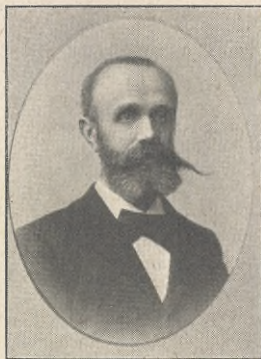
(Forts. å sid. 240.)

A. BERGLUND.

Öfversten i armén Arcadius Berglund i Stockholm fylldes den 12 jan. 70 år. Stud.-ex. 54, underlöjtn. vid fortifikationen 59, major 84 öfverstelöjtnant 91 öfverste i armén 95. Ledamot i åtskilliga militära kommittéer. Utrikes studieresor.

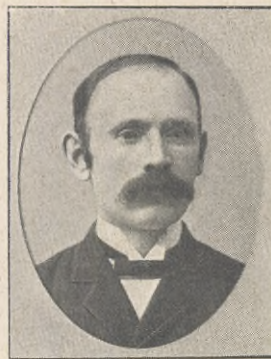
T. C. C. AF BILLBERGH.

65 år fylldes den 12 jan. lektor Thure af Billbergh i Vesterås. Stud.-ex. 61, amanuens 70, lll. dr. 72, lektor 74, rektor vid Vesterås högre allm. läroverk för flickor 88. Stadsfullm., led. af fattigvårdsstyr, skolrådet, af styr. för Vesterås tekn. skola.

K. J. ÅNGSTRÖM.

Professorn, fil. dr Knut Johan Ångström i Uppsala fylldes den 12 jan. 50 år. Stud.-ex. 77, lll. dr 85, doc. i fysik vid Uppsala univ. 85, prof. 96. Led. af K. Vet.-akademiens Nobelskomm. för fysik 01, dess ordf. 05, led. af vet. societeten i Uppala, af fysiografiska sällsk. i Lund Föret. utl. res. Fr. trycket utg. afhandl.

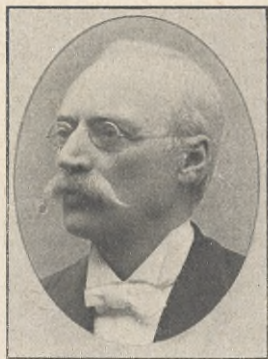
E. ERIKSSON.

Hemmansäg. E. Eriksson i Qväcklingen, (Westernorrn län) fylldes den 1 jan. 50 år. Led. af riksd. A. K. åren 94-99, led. i kommunalnämnden 02-05, en tid dess vice ordf., led. i landsv.-byggn.-kommitté flera gånger, i bevilnings-, taxerings- o. pröfningsnäm: samt andra komm. förtroendeuppdrag. Nämndeman.

G. R. LUNDBORG.

Kontraktsposten kyrkoherden Gustaf Richard Lundborg fylldes den 11 jan. 70 år. Stud.-ex. 57, prästvigd 65, brukspredikant på Öfverums bruk 66-69, kyrkoherde i Vämhus 69, i Tuna 74, i V. Eneby och Kisa sedan 85, kontraktspost sedan 89.

A. A. RÖNNBÄCK.

65 år fylldes den 4 jan. förste landtmätaren A. A. Rönnbäck, Stud.-ex. 63, Auskultant 67. Vice kommissionslandtmätare 74, 1886 kommissionslandtmätare i Göteborg, Länets förste landtmätare 97.

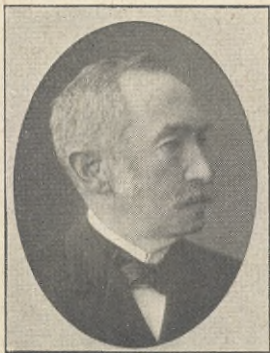
A. O. E. HEDENSTIERNA.

Majoren och kammarherren Emil Hedenstierna fylldes den 2 jan. 60 år Officersex. 68, löjtnant vid Lifregtets Husar-Corps 76, major 88, kammarh. 01, afsked från regt. 98. Stadsfullm. i Mariestad 83, des. v. ordf. sed. 01, landst.-m. Prisdömare vid hästutst. i Sthlm samt för hästar å alla allm. svenska Landtbr.-möten.

A. G. HÖGBOM.

Professorn, fil. dr Arvid Gustaf Högbom i Uppsala, fylldes den 11 jan. 50 år. Stud. ex. 76, lll. dr 85, docent i geologi vid Uppsala universitet s. å., professor i meneogeologi och geologi vid Stockholms högskola 95, professor i samma ämnen vid Uppsala univ. 96, lll. dr 1900. Norrlands nat. insp. sed. 99.

K. F. SÖDERWALL.

Professor Knut Fredrik Söderwall fylldes den 1 jan. 65 år. Stud.-ex. 58, lll. dr 65, docent i nordiska språk 65, adjunkt 72, e. o. professor 86, professor 92. Lunds universitetets prorektor 97-99, inspektor för Ystads nation 97, ledare af svenska akademiens ordboksarbete. Biogr. och helsid.-portr. årg. lll: 35.

M. G. BRUZELIUS.

Hofrättsrådet Gundelach Bruzelius i Kristianstad fylldes den 13 jan. 65 år. Stud.-ex. 59, hofrättsex. 62, hofrättsråd 91, i president 98. Stadsfullmäktige i Kristianstad. 20-årig ordförande i hamndirektionen, landstingsman i 7 år. Ledamot af Riksd. A. K. 91-99.

E. G. WEIDENHIELM.

Majoren vid Svea lifgarde Ernst Gustaf Weidenhielm fylldes den 14 jan. 45 år. Stud. 79, underlöjtn. vid Svea lifgarde 90, major vid samma regemente 06. Militärattaché i Rom 1900-03, adjutant hos H. M. Konungen 02.

J. E. SACHS.

Verkst. dir. för A.-B. Nord. Komp. grosshandl. Josef Sachs i Sthlm fylldes d. 4 jan. 55 år. Led. af Sthlms skiljenämnd för handel, industri o. sjöfart fr. 04. Styr.-led. i Sveriges allm. Handelsför. o. medl. af deras förvaltn.-utskott fr. 05. Vice ordf. i Sv. träänd.-förb. af Sv. arbetsgivareför., 1900. Fullm.-suppl. i Handelskamm. fr. 06.

PORTRÄTTGALLERI

P. ERSSON.

F. d. godsägaren Per Ersson å Vestlandaholm, Vestmanlands län, fyllde den 9 jan. 70 år. Led af riksd. A. K. perioderna 85—87, 88—90, 91—92, 97—99. Åtskilliga förtroendeuppdrag för häradet och länet. Ordf. i kommunalnämnden 12 år, ordf. i kommunalstämman 20 år, med flera kommunala befattningar.

P. M. LUNDELL.

65 år fyllde d. 29 dec lärov.-adj. i Sthlm Peter Magnus Lundell. Stud. i Uppsala 64, fil. kand. 72. c. o. lärare i Östermalm 74—82, kollega i naturlära, matematik och svenska 82 vid Jakobs allm. lyroverk. Förtagit studieresor med understöd af Vetenskapsakademien o. s. v.

H. E. HAMBERG.

60 år fyllde den 6 jan. professor Hugo Emanuel Hamberg i Stockholm. Närmare data återfinnes å sid. 240.

C. V. NYWALLSON.

Ordf. i Svenska Maskinistförb. maskinmäst. Carl Victor Nywallson fyllde den 24 dec. 55 år. Elev vid tekn. skolan i Stockholm, Navigationskolan i Göteborg. Ölvermaskinist vid Gbg's Vatttverker sedan 88. Red. af Tidskr. för Maskinister sedan 02, ordf. Svenska Maskinistförb., led. af kyrkofullm. sed. 05.

J. ISAKSSON.

Godsägaren Janne Isaksson å Törestorp, Jung (Skarab.), fyllde den 9 jan. 60 år. Led af landstinget sedan 85, nämndeman i Skanings härad, ledamot i ägodelningsrätten, ledamot i inskrifningsnämnden, f. d. (i cirka 30 år) ledamot i kyrko- o. skolorädet samt i kommunalnämnden m. fl. uppdrag.

E. G. R. NAUCKHOFF.

Filosofie doktor Gustaf Nauckhoff i Grängsberg, fyllde den 3 jan 60 år. Stud. ex. 63, fil. dr 72, docent vid Uppsala universitet 72, deltagit i vetenskapliga expeditionen till Spetsbergen och Grönland 68 och 71. Grulning, i Grängsberg 74—91. Förest. för A. B. Express dynamit sprängämnesfabr. i Grängsberg.

R. A. WAWRINSKY.

Medicinalrådet Richard August Wawrinsky i Sthlm fyllde d. 15 jan 53 år. Stud.-ex. 70 med. dr 83, doc. i allm. hälsovårdslära 89 t. f. professor 90, medicinalråd 91. Led. af riksd. A. K. för Södertörn sed. 03. F. d. fed. af Sthlms stadsfullm. Del. för Sverige vid hygien. kongresser i Budapest, Paris o. Bryssel m. m.

K. I. LINDSTRÖM.

Godsägaren Ivar Lindström å Vibynäs, Nykvarn, fyllde den 1 jan. 50 år. Led. af Örebro Läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott 86—85, hederst af Örebro läns hush.-sällskap 06. Led af Örebro läns landsting 1900—04. Led. af k. landbruksakademien.

J. A. NILSON. †

I Uddevalla afled den 21 dec. direktören Johan August Nilson, 83 år gammal. Flerårig landstingsman, förmyndaregränsningsman inom kommunen. Driftig landbrukare har N innehåft flera allmänna förtroendeuppdrag.

J. E. SANDSTRÖM †

Den 22 dec afled i Piteå f. kommissionslandtmätaren, stadsingenjören Johan Erik Sandström. Född 31. landtmäteriauskultant 55, v. kommissionslandtmätare 60, kommissionslandtmätare 96. Mangårig stadsingenjör i Piteå, 30-årig ordf. i Piteå sockens hushållningssgille.

F. HÖGBERG. †

F. d. läroverksadjunkten vid Karolinska läroverket i Örebro, fil. doktor Fritiof Högborg afled i Stockholm den 27 dec. Född 33, stud.-ex. i Uppsala 51, fil. doktor 60, adjunkt vid läroverket i Örebro 60—98. Afledt med pension 98.

J. GREIFFE. †

Auditören vid Bohusläns regemente John Greiffe afled i Göteborg den 3 jan. Född 64, stud.-ex. 84, hofrättsex. 91, c. o. notarie i Göta Hofrätt s. å. vice auditör vid Bohusläns regemente 93, auditör 03, advokat 93. Ombudsman för Stockholms och Göteborgs Köpmannaföreningar 01.

ÅNÖ. Högst styrverkschef.
JOHAN JOHANSSON. †

Den 6 januari afled en af hufvudstadens mest kända äldre personer grosshandlaren Johan Johansson, född 1826.

Småländing till börden, fick J. vid 11 års ålder börja arbeta för sitt bröd. Nitton år gammal kom han till Stockholm. 1853 kom han till Eldkvarnen. I fjorton år stannade han här och kallades därpå till verkställande direktör vid Uppsala ångkvarn, hvarpå han blef direktör vid Södra ångkvarnen.

Vid sidan af denna verksamhet för andra dref han äfven affärer på egen hand, och han hade framgång i hvad han företog sig.

På 1870-talet intog J. en framskjuten ställning bland den borgerliga vänstern i Stockholm och invaldes 1882 i Andra kammaren, där han med undantag för 1888 — 90 kvarstod till 1896. Han var led. af bankoutskottet och suppleant i bevilningsutskottet. Ehuru själf kvarnägare bekämpade han delvis kvarnpressets stora pretentioner i afseende på lifsmedelstullen.

Sin popularitet vann J. genom sin verksamhet i W 6 och andra borgerliga ordnar. Här var han riktigt i sitt esse, höll tal på tal, uppläste verser ur egen fatatur, humoristiska och oförargliga — versmakeriet var hans specialitet — samt verkade nitiskt i ordens-kretsarne att genom insamlingar bringa behöfvande

medmänniskor hjälp. J. var vid sin död W 6' heders-generalordförande. Han var sedan 31 år ordförande i Jultomtarne, o. s. v.

H. E. HAMBERG.

PORTRÄTT ÅTERFINNES I PORTRÄTTGALLERIET.

Sextio år fyllde den 6 januari föreståndaren för statens meteorologiska centralanstalt, professor Hugo Emanuel Hamberg i Stockholm.

Född i Uppsala, blef H. student därstädes 1865, fil. dr 1872, amanuens vid meteorologiska observatoriet i Uppsala s. å. och docent 1874. Han studerade sedermera som Sederholmsk stipendiat de förnämsta meteorologiska instituten och observatorierna i gamla och nya världen samt kallades 1878 till amanuens vid statens meteorologiska centralanstalt, hvars chef han blef 1902.

H. har bl. a. omordnat ett hela landet omfattande system af en mängd privata s. k. tredje klassens stationer för nederbörd, temperatur m. m., som varit i verksamhet sedan 1878. Från och med 1881 har han lämnat en sammanfattning af iakttagelserna från dessa och öfriga stationer i tidskriften "Månadsöfversikt af väderleken i Sverige". Han har vidare ledt en omfattande undersökning af skogarnes inflytande på klimatet och har i "Om skogarnes inflytande på Sveriges klimat" lämnat en mängd resultat af denna betydelsefulla undersökning.

Från trycket har H. för öfrigt utgifvit många vetenskapliga afhandlingar samt äfven flera populära redogörelser, såsom "Hjälpred i vid väderleksförsägelser", "Öfversikt af Sveriges klimat" — i J. F. Nyströms "Sveriges geografi" — "Stockholms klimat" — i Stockholm, Sveriges hufvudstad —, o. s. v.

Forts. fr. sid. 237.

hon fram till den unga flickan, böjde sig ned öfver henne och hviskade:

— Berätta!

Flickan såg förskräckt upp.

— Berätta allt! upprepade den gamla damen, med ett tonfall som blott vittnade om ett varmt deltagande.

Flickan skakade på hufvudet medan tårarna droppvis banade sig väg längs de rosiga kinderna. — Berätta, stammade hon. Det tillkommer *honom*. Åter sökte hennes blick kammarrådet, hvars frampustade "hm — hm" tydligt sade, att en öfvervåldigande rörelse hindrade honom att framkomma med ett enda tydligt ord.

Kammarrådet följde flickan och såg med djupt allvar på sin man. Därefter reste hon sig beslutsamt och sade:

— Nå väl, så vill jag berätta.

Kammarrådets min var icke mindre häpen än flickans, när de nu andlösa afvaktade hvad komma skulle. Kammarrådet reste sig till hälften, liksom ansåg han sig skyldig att ingripa, men sök åter maktlös tillbaka. Flickans blick sänktes mot golvet, och den röda kinden blef än rödare.

— Jag vill berätta om gömd lycka, om stulen sällhet — — Konrad, du har felat — men hvarför förbå dig — — men du borde förstått, att hvad som var en sällhet för dig också kunnat vara det för mig. Ditt barn borde också blifvit mitt — — Du har nekat mig att få se henne växa upp — få smeka hennes kinder — kamma hennes hår — låta henne ha mig att tacka för all glädje som kunde komma hennes oskyldiga hjärta att klappa — — Ack, Konrad, du har haft denna glädje, och du har icke delat den med mig — —

— Du skulle ha velat, — kammarrådet räckte ut den darrande handen, men lät den genast åter sjunka — o, nej, nej — du kan icke — —

— Jo, jag skulle ha velat — — kände du mig icke bättre än så, Konrad.

— Men vanorna — lugnet — —

— Ack, utbrast kammarrådet med en häftighet som öfverraskade henne själf. Vanorna, lugnet — — förstår du icke att man finner sig, att man fogar sig i nödvändigheten — att man domnar — — men man lever icke — man lever icke lifvet, det verkliga lifvet, som pulserar, jublar, lider, gråter — — — du har mig ovetande lefvat detta lif — — jag har blott vegeterat.

Det låg så mycken undertryckt sorg, fri från all bitterhet i dessa sista ord, att de skuro djupare än de skarpaste förebråelser. Han anade, att under hans makas flegmatiska yttre klappade ett varmt hjärta och att hennes ädla sinne väl behöft och förtjänat mera lycka än han förmått gifva henne.

— Leontine, hviskade han djupt rörd, förlåt mig.

— Godt gör! svarade kammarrådet, medan ett ljusst leende förvgrade och förskönade henne. — Gift mig henne! och i det hon slöt flickan i sina armar hviskade hon: — Blif min dotter — !

Kammarrådet sprang upp med en fart som vore han tjugo år yngre. Slutande dem båda i sina armar utropade han: — Leontine — ängel — och du Eleonor, älska, *tillbed* din mor!

VIII ÅRG. 15: E HÄFT. INNEHÅLLER:

Carl Vilhelm Charleville. † — John Kindborg. † — Stockholms största sjukhus. — Filharmoniska sällskapet i Eskilstuna. — Det framryckande Eskilstuna. — Bertha Tammelin. — Gomer Sandberg. — God Jaktlycka. — Från spårvägsstråken i Köpenhamn. — Konst. — Populärvetenskapliga nyhetsskurserna i Stockholm. — De pågående generalsammanträdena i Stockholm. — Olympiska spelen i London 1908. — Engelska rösträttskvinnor slippa ur Holloway-fängelset nyårs-afton. — Brokigt utomlandsnytt. — Den fruktansvärda järnvägsolyckan i England. — Berättelse. — Veckans porträttgalleri.